

тѣхъ, да имъ помагамы, да имъ слугуваме и да имъ Благодаримъ сѣкаѣ и на сичко.

Третє, да показваме къмъ тѣхъ истинно покорство и послушаніе; и защо то тїе са грыжятъ за туй сми длѣжны да ги почитамы, да извършамы на радо сърце и съ готовность се що ни запсвѣдатель, да отбѣгваме отъ сѣка дума и дѣло, кои то можтъ да имъ докарать непріятность, да приеамы благопокорно совѣты тѣ и гаданіята имъ, даже да прѣтърпяваме съсъ радость и сжщы-тѣ наказанія, колко то получяваме отъ тѣхъ за поправаніе на наши тѣ погрѣшки и недостатки.

в. Къмъ братія та и родинны-те.

Братя-та трѣба да са обичятъ единъ-другъ искренно, и да си спомагатъ усердно, и да живѣжтъ вынжгы по между си въ согласіе и еднородіе безъ да си завиждатъ; еще да си не паметозловствувать единъ-другъ, но отъ се сръце да си прощаватъ единъ-другъ погрѣшкы-тѣ, и да иматъ незлобіе по между си; защо то нема нѣщо не то по лоше, не то по соблазнительно отъ умраза та и вражина та, кога то е между братія.

Туй кое-то сж длѣжны братія та по между си да пазятъ, сжщо то трѣба да пазятъ соразмѣрно и родинны-тѣ, на примѣръ:

- 1) Да са обичать помеждуси искренно.
- 2) Да си спомагатъ усердно.
- 3) Да живѣжтъ по между си въ любовь и согласіе.
- 4) Да си незавиждаютъ единъ-другъ.